

STADSMENSEN & VOGELS

Om met de deur in huis te vallen, ik ben Amsterdamse en was wat vogels betreft nooit verder gekomen dan mus, Spreeuw en drijfsijs (= meeuw). Nu vergeet ik waarachtig de Merel nog, die ik 's morgens vroeg wel hoorde als het prille licht zijn vriendelijkheid gaf aan een wat troosteloze muur aan de overkant van de straat. Het was de eerste kennismaking met de ochtenduren. Verder wandelde je dan wel; er kwam wat kennis bij, maar je zag toch veel te weinig.

Nu, een halve mensenleeftijd later, kom je te wonen in het Jac. P. Thijssepark in Naarden, dat een geweldig stuk lucht en het uitzicht op de weiden en bossen rond het Naardermeer geheel vrij ter beschikking stelt. Wat zie je dan ?

Rare smalle zwarte zwanen, die Aalscholvers blijken te heten; reigers, eenden en allerlei vogels die je hoort én ziet en die je nergens thuis kunt brengen! Het wordt tijd voor een veldkijker en een vogelboekje ... dan denk je dat je er bent ... Niets is minder waar, maar wie helpt je verder ?

Een goede kennis vertelt je dat er lezingen worden gehouden over vogels. Of het niets voor je is ? Het woord "lezing" schrikt al af, maar goed, toch maar eens doen.

En zo ging ik dan naar de Abraham Kuyperlaan in Bussum. Daar vond ik een stel mensen, die zonder enige gewichtigheid hun rijke kennis meedeelden en die mij 's morgens meenamen. Ik kreeg héél wat te horen en te zien. Zo waren daar bijvoorbeeld de spechten, waarvan ik dacht dat ze alleen maar in dierkunde-boekjes woonden en de uilen die ik altijd een beetje eng vond en natuurlijk ook de ganzen, die zeer verstandige dieren uit Niels Holgersson's Wonderbare Reis.

Een wereld kreeg ik erbij in slechts acht lezingen en nog veel meer excursies; dat alles voor een bedrag dat nog niet toereikend zou zijn voor een maaltijd buiten de deur!

Ik kan er niets aan doen dat ik even over de prijs praat; je bent Nederlander of je bent het niet ! Bij nadere informatie bleek dat al die mensen dat allemaal voor niets deden!

Nu de lezingen afgelopen zijn kan ik mij goed voorstellen dat iemand vraagt: "En wat doe je er nu allemaal mee ???". Dat is gauw gezegd, ik sta vaak vroeg op en trek er dan op uit, het liefste naar de polders. Ik ontdek zelf wel eens wat en geniet van het vroege morgenuur ... ik voel me heerlijk !

Ik praat er wel eens over en dan gaat er iemand met me mee, meestal een kind van vrienden en soms de grote mensen zelf.

Om te eindigen : HARTELIJK DANK aan allen, die zich zó hebben ingezet om een wereld toegankelijk te maken, waarvan stadsmensen zoals ik nauwelijks een vermoeden hebben.

H.C.Th. van der Velden